

Å lovprise Gud

*Ære være Faderen og Sønnen
og Den Hellige Ånd,
som det var i opphavet, så nå og alltid,
og i all evighet.
Amen.*

En lovprisning til Gud er litt som å synge bursdagsangen for Gud. Vi gjør ikke det fordi vi skal feire at Gud blir født, men fordi vi skal feire Gud for evig og alltid. Når vi feirer Gud på den måten, sier vi at vi ærer Gud. Det er for så vidt derfor det første ordet i lovprisningsbønnen ovenfor er «Ære». Å *gi noen ære* betyr altså at vi feirer dem, ser opp til dem og synes at det er veldig bra at de er den de er og at de gjør det de gjør.

Gud har skapt oss. Han elsker oss for evig og alltid. Derfor kan vi ære ham for evig og alltid.

En lovprisning kan være en sang. Mange av de salmene (sangene) vi synger i kirken (i messen) er slike lovprisningssanger (tekster) som sier masse flott og bra om Gud.

Hvorfor sier vi «Amen»?

Amen er ikke et norsk ord, men vi har brukt i det i så mange hundre år at vi ikke alltid tenker på det. Vi sier det – som dere sikkert har hørt – på slutten av bønner. Når vi har bedt en bønn, ønsker vi at det vi ber om faktisk skal skje. Og, det er nettopp det dette ordet betyr. Amen betyr «La det skje!». (YOUCAT for Kids spm. 159)

